

ద్విరూ

కోడుకోడ సత్యనంద

రాంబాబు ఆలోచిస్తున్నాడు ఆలా చాలా సేపటి నుండి ఆలోచిస్తున్నాడు ప్రక్కగదిలో మంచాన పడి ఉన్న తల్లి మూలుగు, అదే గదిలో చెల్లెలు సుగుణ నెమ్మదిగా తీస్తున్న కూనిరాగం, వరండాలో గణగణమని పితాన్ని వల్లెవేస్తున్న తమ్ముడు రాజా కంఠం, తను వడుకొని ఉన్న మంచం ప్రక్కనే బుద్ధిగా కూర్చొని పలక మీద అక్షరాల్ని దిద్దుతూ చదువుతున్న ఒక్కగావొక్క చిన్నారి కొడుకు బుజ్జి ముద్దు కంఠం వంట గదిలో భార్య సుజాత పని చేస్తుండడం వలన వస్తున్న పాతల శబ్దం అన్నింటినీ వింటూ, దండవేసి ఉన్న తండ్రి ఫోటోవైపు చూస్తూ అదే పనిగా ఆలోచిస్తున్నాడు రాంబాబు

గుమాస్తా గిరీ చేస్తున్న మధ్యతరగతి రాంబాబు ఎప్పుడూ ఆలోచించేది వాళ్ళందరి గురించే ఇప్పుడు ఆలోచిస్తున్నదీ వాళ్ళందరి గురించే!

ఆలోచనల తాకిడి తట్టుకోలేకపోతున్నా, ఆ ఆలోచనలను కట్టి ఓ ప్రక్కన పడేయలేక పోతున్నాడు రాంబాబు

డబ్బు లేకపోయినా, చేతిలో ఉన్న డబ్బు ఎదురుగా కనిస్తున్న ఖర్చులకు సరిపడకపోయినా మధ్యతరగతి మనిషి మెదడు అగని ఆలోచనలకు

ఆహారమవ్వక మానడు

ఇప్పుడు రాంబాబు చేతిలోకి రాబోతున్నది అయిదొందలు ఆ అయిదొందలూ వస్తాయని తెలిసిన మరుక్షణం నుండి ఎదురైన ఖర్చుల జాబితా రాంబాబును వెక్కిరిస్తూనే ఉంది ఆ జాబితాలోని విఖర్చునూ రాంబాబు కొట్టేయ

లేడు ఆ ఖర్చుకు కారణమైన వారి నెవ్వరినీ కాదనలేడు

అందుకే అతనిని ఆలోచనలు ఆటపట్టిస్తున్నాయి

గడియారం పదిగంటలు కొట్టింది

తల్లి నిద్రలోకి జారిందేమో మూలుగు కాస్త తగ్గు ముఖం పట్టింది చెల్లెలు కూడా

నిద్ర పోయిందేమో ఏ కూసీరాగమూ వినించడం లేదు

తల త్రొప్పి క్రిందకు కొద్దిగా వంగి చూసాడు బుజ్జి అక్కడే చావమీద పడుకుండి పోయాడు లేచి వాణ్ణి మంచం మీద వేసుకుందామనుకున్నాడు గానీ అవహించిన అసహనం అతడినా పని చేయనివ్వలేదు

అంతలో వంట గదిలో లైటు ఆర్పు తున్నట్టు, మరుక్షణంలో వంటగది తలుపు గెడ వేస్తున్నట్టు వినించించింది

“అంటే సుజాత పని అయిపోయిందన్న మాట!” అనుకొని సుజాత రాకకోసం ఎదురు చూడసాగేడు

ఒక నిమిషం గడిచాక సుజాత పైలు కొంగుతో వేయి తుడుచుకొంటూ ఆ గదిలోకి వచ్చి రాంబాబు పడుకొని ఉన్న మంచం క్రింద నున్న చిన్న పట్టి మంచాన్ని లాగి, దాని మీద ప్రక్కవేసి బుజ్జిని పడుకోబెట్టి రాంబాబు కాళ్ళ దగ్గర కూర్చుంటూ “కాళ్ళు రాయమంటారా?” అని అడిగింది

“వద్దులే!” అని కాళ్ళను కొద్దిగా ముడుచుకున్నాడు

“అలా ఉన్నారే?”

“ఏం లేదు”

“తలొప్పిగా ఉందా?” రాయమంటారా?”

“వద్దు”

కాసేపు వాల్చిద్దరిమధ్యా నిశ్శబ్దం నిట్టూర్చింది

ఒక నిమిషం తర్వాత రాంబాబే అన్నాడు “నీకు తెలుసా? రేపు మా ఆఫీసులో అందరికీ బోనసులు ఇస్తున్నారు”

“తెలుసు”

“అమ్మ తప్ప పండక్కి అందరూ అప్పీ అడిగారు మరి నువ్వేమీ అడగలేదే?”

“ఏమేమీ అడిగారేమిటి”

* * *

ఆఫీసునుండి వచ్చిన రాంబాబు కాళ్ళు కడుగుతుండగా సుగుణ తేల్తేటవల్ తో అక్కడకు వెళ్ళి “అన్నయ్యా! మీకు బోనస్

భార్య

ఇస్తున్నారట పండక్కి నాకేం కొంటావు?” అని అడిగింది నవ్వుతూ -

చెల్లెలు చేతిలోంచి టవల్ తీసుకొంటూ “అన్నదే ఆ వార్త నీ దగ్గరకూడా వచ్చేసిందామ్మా?” అని అడిగాడు రాంబాబు

“మన ప్రక్కంటే అంటే చెప్పింది ఆ అంకుల్ కూడా మీ ఆఫీసే కదా!”

“అవునమ్మా! పండక్కి నీకేం కావాలో చెప్పు కొంటాను”

“ప్రతీసారి లాగే అన్నయ్యా! అయితే ఈసారి లంగా, వోటీ రెండూ డిస్కావే కొనాలి మన వీధి చివర రాధలేదూ, అది నిన్ననే కొనుక్కుంది మాట యాభై అయితే సరిపోతుంది! జాకెట్టుగుడ్డ ఒకటి నా దగ్గరుందిలే! ఒకవేళ నువ్విచ్చినదాల్లో మిగిలే జాకెట్టుగుడ్డ కొనుక్కుంటాను”

“అలాగేనమ్మా! నీకు నచ్చినవే కొనుక్కో! రేపు సాయంత్రం డబ్బులిస్తాను”

“ధాంక్స్ అన్నయ్యా! కాఫీ తెస్తానుండు” అని వంటగదిలోకి వెళ్ళింది

రాంబాబు కాఫీ త్రాగుతుండగా రాజ వచ్చాడు

“అన్నయ్యా! పండక్కి అక్కతోపాటూ నాకూ ఓ డ్రస్ తియ్యవ్వయ్యా!” అని అడిగాడు

“క్రిందటి నెల కదరా సీకే మంచి జత బట్టలు కొన్నాను వాటినికా కుట్టించుకో లేదుకదా, మళ్ళీ ఇప్పుడెందుకు బట్టలు?”

“అని తర్వాత నా బర్ డేకి కుట్టించు కొంటానుగానీ ఈ పండక్కి నాకు ‘డిస్కోకింగ్’ ఫ్యాంట్లు కావాలన్నయ్యా! కొనిపెట్టవూ? షర్ట్ క్రాతర్లి అక్కర్లేదులే ఫ్యాంట్లు ఒక్కటి చాలు”

రాంబాబుకి క్రిందటి నెల డిఎ ఎరియర్స్ ఓ రెండు వందల రూపాయలు వచ్చింది పండక్కి ఒక్కసారే అందరికీ తీయడం వీలవ్వదని, స్కూలుకి వెళ్ళేవాడని రాజుకి ఓ జత బట్టలు తీసి, పోవువాడు చచ్చగా వస్తుందని చెప్పి ఛూపించిన ఓ షర్టింగ్ కట్ పీస్ ను తనకోసమని

తీసుకునేసరికి ఆ రెండు వందలూ అయి పోయాయి ఆ తర్వాత రాజు బట్టలకి కుట్టు కూలి ఇవ్వడానికి కుదరనూలేదు, ఒక వేళ కుట్టించినా పండక్కిముందే తొడిగేస్తాడని రాంబాబు కుట్టించడానికి ప్రయత్నించలేదు

“ఏమన్నయ్యా ఏమీ మాల్వాడడంలేదు? మా క్లాస్ మేట్స్ అందరూ ‘డిస్కోకింగ్’ ఫ్యాంట్లు కొనుక్కున్నారు ఒక వందరూపాయలే అన్నయ్యా! ఇవ్వవూ?”

తమ్ముడు అలా అడుగుతుంటే కాదనలేక పోయాడు రాంబాబు

“అలాగేలే! నువ్వెళ్ళి చదువుకో” అన్నాడు

“ధాంక్స్ అన్నయ్యా!” అని రాజు అక్కడ నుండి వెళ్ళిపోయాడు

రాజు పట్టిన పట్టు వదలదు రాజుని చూస్తున్నప్పుడు తండ్రి గుర్తుకు రావడంతో రాజుని ఏమీ అనలేదు రాంబాబు

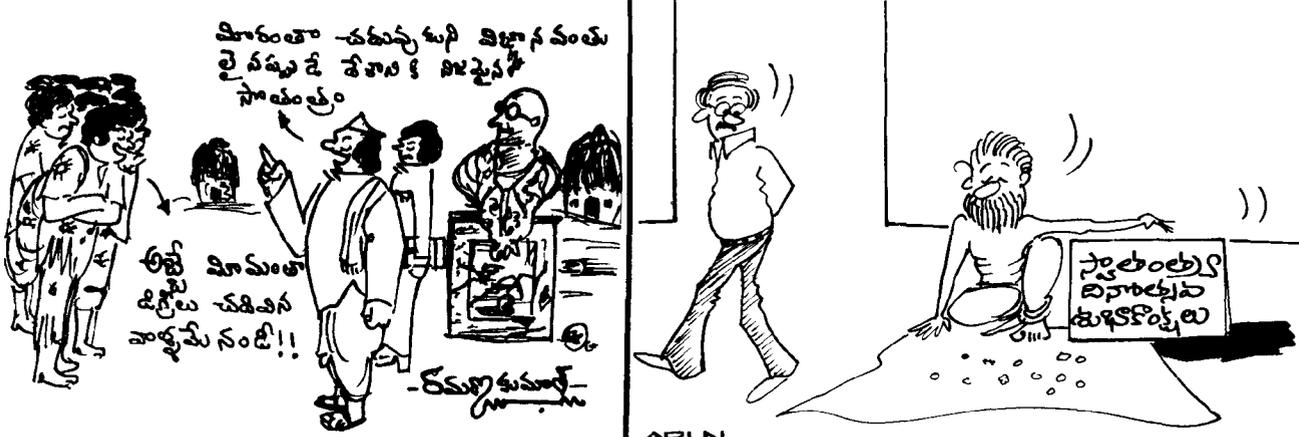
కాఫీ త్రాగేసి గ్లాసు అక్కడ పెట్టి ప్రక్కకు తిరిగి చూసేంతలో అక్కడున్న స్తంభానికి అందంగా అనుకొని తన వైసే చూస్తూ చూస్తూ ముద్దుగా నవ్వుతూ కప్పించాడు బుజ్జి

రాంబాబు అక్కడి నుండి ఒక్క అంగలో ఆ స్తంభం దగ్గరకు వెళ్ళి బుజ్జిని ఎత్తుకొని “అదే డడ్డెడ్డెడ్డె బుజ్జిబాబూ! ఏంటి నాన్నా అలా చూస్తున్నావ్?” అని రెండు బుగ్గల మీదా రెండు ముద్దులు పెట్టాడు రాంబాబు “నాన్న! పండక్కి నాకూ కొననా బట్టలు?”

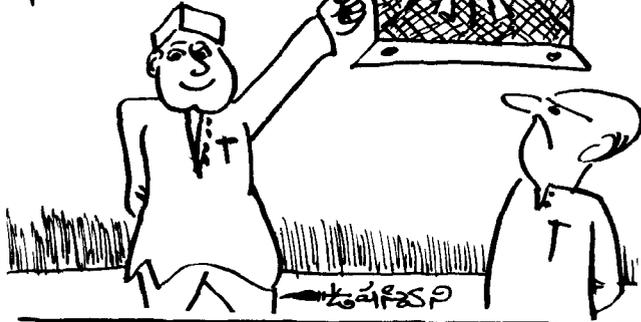
పదాన్ని పదాన్ని విరిచి ముద్దు ముద్దుగా అడిగిన కొడుకు మాటలకు ఎంతగానో మురిసి పోయాడు రాంబాబు

“ఎందుకు కొన్నా! నీక్కాపోలే ఇంకెవరికి కొంటాను నాన్నా, ఈసారి పండక్కి నీకు మంచి బట్టలు కొంటానే సరేనా? మరి ఇక్కడ ముద్దు పెట్టు” అని బుగ్గ చూపించాడు రాంబాబు

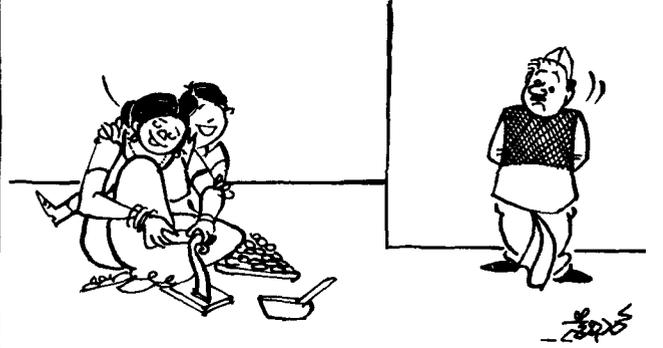
బుజ్జి కిలకలా నవ్వుతూ ముద్దుగా ముద్దు పెట్టాడు

ఇది నేను సాక్షాత్తు
పాఠశాల లో కైలు
కెళ్ళినప్పుడు తోసిన
ఫోటో!!

విడి కన్నీ మిఠాయిలు వచ్చాయి! వాళ్ళ కళ్ళు గుం
నాలుగు సార్లు ఇంట్లో, ఇంట్లో తోసుకున్నాడు

“నువ్వెళ్ళి ఆడుకోమ్మా!” అని బుజ్జిని
దించేసి రాంబాబు గదిలోకి వెళ్ళి, బట్టలు విప్పేసి
లుంగీ కట్టుకుని వాలుకుర్చీలో జొరబడ్డాడు

* * *

“అలా అందరూ అన్ని అడిగారు కదా,
నువ్వు ఆడుగు నీకే కావాలో?” అదోమాదిరిగా
అన్నాడు రాంబాబు

“అడగమంటారా?”
భార్య ముఖంవైపు పరిశీలనగా చూసాడు
రాంబాబు సుజాత మాత్రం మామూలుగానే
చూసింది భర్త వైపు
“అలస్యం దేనికి? అడుగు”
“నాకేం కావాలో అడిగేముందు నేనడిగింది
కొనేందుకు మీ బోస్లో నాకెంత కేటాయింప
గలరో చెప్పండి!”

“నువ్వడిగిందాని ఫరీదంత!”
“అలా అయితే మిగిలిన వాళ్ళందరూ
అడిగినవి కొనలేరేమో కదా మీరు వాళ్ళకేం
సమాధానం చెప్తారు?”
“అందరూ అడిగినవి కొనగలను నేను”
“ఎలా?” అనక్కా అడిగింది సుజాత
“ఏమంది? అప్పచేసి!” చిన్నగా నవ్వుతూ
అన్నాడు రాంబాబు ఆ నవ్వులోని విరక్తిని
గమనించక పోలేదు సుజాత

“అప్పు చేయడం ఎందుకండీ?”
“ఏమిటి సుజాతా నీ ప్రశ్నలు—కావాలిం
దేదో అడగ్గాడూరా!” కొద్దిగా చిరాకు
నిచ్చించింది రాంబాబు కంఠంలో
“భార్య స్థానంలో ఉన్న ఆడది భర్తని
ఎవైనా అడిగేముందు ఆలోచించాలి అది కానికీ
అవకాశం ఉంటేనే అడగాలి లేకపోతే ఆ
అవకాశాన్ని అందుకొనే మార్గంని ఆలోచించాలి
నేనన్నది మీరు కాదంటారా?”

“నువ్వన్నది నే నెప్పుడు కాదన్నాను
సుజాతా నువ్వు చెప్పింది నాకర్థమైంది ఆ
మార్గం ఏమిటో ఆలోచించావా?”
“అ” తల వంచుకొని నెమ్మదిగా
అన్నది సుజాత

“ఏమిటది?”
“మీరేమీ అనుకోనంటే చెప్తాను”
“నేనేమనుకుంటాను సుజాతా? చెప్ప
నువ్వేం చెప్పినా నేనేమీ అనుకోను, కాదనను
కూడా!”

“ఏం లేదండీ అత్తయ్యగార్ని
మందులు కొనడం, వైద్యం చేయించడం అన్నది
అనవసరం అని ఎవ్వరూ అనరు కానీ,
మీ చెల్లెలికి డిస్కో వోటి, లంగా, జాకెట్టు
మీ తమ్ముడికి ఇప్పుడా డిస్కోకింగ్ ఫ్యాంబు
కొనడం అనవసరం అని నా అభిప్రాయం

అంత వరకూ ఎటో మాన్మా ఆలకిస్తున్న
రాంబాబు సుజాత చెప్పడం ఆవడంలో ఆమె
వైపు ఒక్క ఊణం చూసి “ఊర చెప్ప
వాళ్ళకవి కొనడం మానేసి నీకేం కొనమంటావో
చెప్పు అలాగే చేస్తాను” అని అన్నాడు

సుజాత భర్తవైపు కంగారుగా చూసి
“నేను చెప్పేది పూర్తిగా వినండి పెళ్ళికాబోయే
పిల్లకదా, ఇప్పుడు లంగా వోటిలు కొనుక్కునే
కంటే ఒక మంచి చీర కొనుక్కుంటే మంచిది
లంగా వోటిల బదులు చీర కొనుక్కోవడంలో
ఓ యాబై రూపాయలు మిగులైతాయి కూడా!
ఇకపోతే, రాజుకి క్రిందటి నెల్లోనే కదా
ఫరీదైనవి ఓ జత బట్టలు కొన్నారు మళ్ళీ
ఈ ఫ్యాంబు దేనికి? ఆ బట్టల్ని కుట్టించుకో
వనండి పండక్కి కుట్టు కూలి ఇచ్చేదురు
గాని” అని అగి భర్తవైపు చూసింది
సుజాత

“నువ్వాలించిన మార్గం చాలా బాగుంది
సుజాతా! ఊర ఆపేసావే? చెప్ప, నేను
మిగిలించాల్సినవి ఇంకా ఏమైనా ఉన్నాయా?”

“ఇంకా ఎందులో మిగులుస్తారు?”
“మన బుజ్జి బట్టల్లో ఇంకా మా
అమ్మ మందుల బాకీతో”
“ఎందుకండీ అంత నిష్కారంగా
మాట్లాడతారు? నేనన్నదాంటల్లో తప్పేమన్నా
ఉంటే ముఖమీద చెప్పేయండి గానీ, అలా
అనకండి ఒక్క గానొక్క కొడుక్కి

కొంటానంటే నేను వద్దంటానా? మీ అమ్మ
గారికి మందులు కొనడం, వైద్యం చేయిం
చొద్దని నేనెప్పుడైనా అన్నానా? నేనెప్పుడు
ఎవరికీ ఏం చూడొద్దన్నానో చెప్పండి ఏదో
మనసువడి, అడదానైన్నందుకు ఆశపడి, బోస్
డబ్బుల్లో పండక్కి సరదాగా ఏమైనా
కొనుక్కుందామని ఇలా అంటున్నాను గానీ,
వాళ్ళందరికీ ఏమీ కొనకుండా అంత డబ్బుతోమా
నాకే కొనెయ్యమని అనడం లేదుగా?” ఏడుపు
పర్యంతం అయ్యింది సుజాత

“ఇంక ఊరుకో సుజాతా! నువ్వు
చెప్పినట్టే చేస్తానుగానీ ఇంక ఆ ఏడుపు ఆరేయ్!
విసుగొస్తుంది అందరూ నన్ను సాధించేవాళ్ళే!
నా బాధల్ని, కష్టాల్ని కనిపెట్టి మాట్లాడేవాళ్ళు
ఒక్కరు ఒక్కరుకూడా లేరు అందరూ
అన్నీ కావాలని అడగడానికి నేనున్నానుగానీ,
నాకెవరున్నారు నాక్కావలసినవి చూడానికి?
ఛ ఛ! మగవాడికి మధ్యతరగతి కుటుంబంలో
పెద్దవాడిగా పుట్టడం అంత దురదృష్టం
మరికంటే లేదు”

సుజాత ఏడుపు ఆపేసింది
రాంబాబు ప్రక్కకు తిరిగి పడుకున్నాడే
గానీ అతడిని ఆలోచనలు వెంటాడం మానలేదు
ఇందాక సాయంత్రం గదిలో వాలు
కుర్చీలో కూర్చొని పేపరు చదువుతుండగా
సుజాత వచ్చింది

“కాఫీ త్రాగేరా, ఇందాక సుగుణ చేత
వంపించేను” అని అడిగింది
“అర త్రాగేను మా అమ్మకెలా
ఉంది?”

“సుగుణ, రాజు వీళ్ళవ్వరూ చెప్పలేదా?”
“ఏమిటి?” కొంచెం కంగారుగా అడిగాడు
రాంబాబు

“ఇందాక అత్తయ్యకు కాస్త గాభరా
చేసింది రిజైమీద తీసుకెళ్ళాను చాలా
మందులు రాసారు మందులు మాత్రం క్రమం
24-8-84 ఆంధ్రమిత్రవారపత్రిక 21

తప్పకుండా వాడమన్నారు మందులు వాడడం మానేయడం వల్ల అలా జరిగిందట

రాంబాబు గబగబా అక్కడినుండి తల్లి ఉన్నగదిలోకి వెళ్ళాడు

తల్లి నీరసంగా పడుకొని ఉంది చిన్నగా, నీరసంగా మూలుగుతుంది

“అమ్మా!” అని లేపబోయాడు

“వద్దు లేపకండి ఇప్పుడే పడు కున్నట్టున్నాను”

“ఆ మందులు చీటీ ఇలా ఇయ్య తెస్తాను”

“అక్కర్లేదు లెండి ఇండాక నేను తెచ్చాను”

“డబ్బు లెక్కడివి?”

“మన ఖాతా మందుల షాపులో తెచ్చాను పాత బాకీతో కలిపి సరిగ్గా రెండువందల రూపాయలు అయ్యింది మీ బోనోలకు ఎలాగైనా ఇచ్చేయమని చెప్పాడు” అంది సుజాత

రాంబాబు మౌనంగా తన గదిలోకి వెళ్ళి పోయాడు

అప్పటినుండి భోజనం కోసం రెండుసార్లు పిలిచేవరకూ తనలో తను ఏదో అలా ఆను కుంటూనే ఉన్నాడు భోజనం అయ్యాక కూడా అతడిని ఆ ఆలోచనలు విడువలేదు

ఇప్పుడు భార్య మాటలు విన్నాక ఆ ఆలోచనల స్థానంలో కొద్దిగా బాధ, ఆదో రకమైన గుండె బరువు మొదలయ్యాయి

అందరూ అన్నీ అడిగారు ఆ అడిగిన వాళ్ళు చిన్నవాళ్ళు బాధ్యతలు, బాధలు తెలియనివాళ్ళు కానీ, సుజాత చిన్నపిల్లకాదే? భార్య స్థానంలో ఉండి భర్తకు వీలైనంత సౌకర్యాన్ని కలిగించి ఉన్నంతలో సరిపెట్టు కోవాలిగానీ తనకూ ఏదో కావాలని అందరిలా తనుకూడా వేధిస్తుంది ఏమైనా అంటే ఏడుస్తుంది

వాళ్ళుడిగినవి కొనకపోతే పెద్దవాళ్ళుగా వాళ్ళను మేం ఏం చూస్తున్నట్టు? అడిగింది కాదని, అగనిదాన్ని కొనిపెట్టి ఖర్చు తగ్గించేది ఎవరి కోసం? తనకోసం తనకు కావాల్సినవి కొనుక్కోవడం కోసం

ఎటొచ్చి ఏవీ అక్కర్లేనివాడిని నేనేకదా? అన్ని ఆళ్ళిని సంసారం కోసం చంపేసుకొంటున్నది నేనే కదా?

ఏమో!?

అందిన డబ్బుని సుజాత చేతిలోనే పెట్టే స్థానం అందరికీ అవిడే సమాధానం చెప్ప కొని, అన్నీ అవిడే కొంటుంది ఎవరైనా ఏమైనా అన్నా, అడిగినా అవిడే అడగమని చెప్పేస్తాను

కొంతసేపు ఆలోచనలు అలా సాగిపోయాక రాంబాబు ద్విదలోకి జారిపోయాడు

* * *

22 ఆంధ్రవిశ్రావళి 24-8-84

భార్య

ఆ రోజు సాయంత్రం ఆఫీసు నుండి వచ్చిన రాంబాబు ఎవరితోనూ ఏమీ మాట్లాడకుండా—

తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు భర్త రావడం చూసి సుజాత మంచినీళ్ళ గ్లాసుతో ఆ గదిలోకి వెళ్ళింది

“మంచినీళ్ళు తీసుకోండి”

రాంబాబు భార్య ముఖంవైపు చూడకుండా మంచినీళ్ళ గ్లాసును అందుకుంటూ “ఆ అయి దొందలూ రెడీయో దగ్గర పెట్టాను ఏం చేస్తావో, ఎలా చేస్తావో, ఎవరికి ఎలా సరి పెడతావో నువ్వే చెయ్య” అన్నాడు

“ఎందుకంటే అంత సీరియస్ గా మాట్లాడ తారు? ఆ డబ్బు ఖర్చుపెట్టి లెక్క చెప్తాను, బిల్లుల్ని కూడా చూపిస్తాను”

“నేనవన్నీ ఏవీ అడగడంలేదు కాస్త రెస్ట్ తీసుకోనియ్, నువ్వ బయటకు వెళ్ళు”

కోపాన్ని, బాధను అణచుకుంటున్నట్టుగా అన్నాడు

సుజాత బయటకు వెళ్ళబోయేంతలో “చెప్పానుగా, ఆ డబ్బు తీసుకొని వెళ్ళు” అన్నాడు విసుగ్గా

ఒక్క క్షణం భర్తవైపు చూసి ఆ డబ్బును తీసుకొని బయటకు వెళ్ళిపోయింది సుజాత

* * *

రాంబాబు సుజాత అందించిన కాగితం వైపు చూసాడు పేపర్ లోంచి

“ఏమిటి?”

“మీరు నిన్న నాకు అయిదొందలు ఇచ్చారుగా! అందరికీ అన్నీకొన్నాను ఆ వివ రాలు ఇవిగో బిల్లులు”

“నేనవన్నీ అడుగలేదుగా?” అని మళ్ళా పేపరు చదవడం మొదలు పెట్టాడు

“అడక్కపోయినా లెక్క చెప్పాల్సిన బాధ్యత నాకుంది మందుల షాపుకి రెండొందలు కట్టేసాను మీ చెల్లెలు బట్టలకి సరిగ్గా వంద రూపాయలయ్యింది బాబుకి యాభై రూపాయలు పెట్టి రెజీమేట్ జత ఒకటి కొన్నాను చూడండి”

అని బీరువారోంచి బట్టల్ని తీసేమంచం మీద పెట్టింది

రాంబాబు ఒక్కనిమిషం తర్వాత పేపరు వక్కన పెట్టి ఆ బట్టల్ని చూసాడు

“బాగున్నాయా?”

“వేసుకొనేది నేను కాదు కదా!?” వాళ్ళకి నచ్చాయా?”

“నుగుణను, తీసుకొని వెళ్ళే కొన్నావివి బాబు బట్టలు మీకు నచ్చాయా?”

“ఆ బాగానే ఉన్నాయి”

“మీ తమ్ముడికి కుట్టుకూలి కని నలభై రూపాయలు ఇచ్చాను మీకు నచ్చవచ్చడం రాదు

గానీ, చెప్పే విధంగా వెళ్ళే వాళ్ళూ అర్థం చేసుకొనేవాళ్ళే!”

“ఎలాగోలా జరిగింది కదా ఇక ఊరుకో!” అని మంచం మీద వెళ్ళకీలా పడుకొన్నాడు

సుజాత పాత టవల్ తీసుకొని స్నానము తుడవడం మొదలు పెట్టింది ఏమీ మాట్లాడ కుండా

కొంతసేవయ్యాక “అందరికీ కొన్నవి, ఖర్చుపెట్టినవి చెప్పావ్, చూపించావ్! నువ్వేం కొనుక్కున్నావో చెప్పలేదే?”

“నేనింకా కొనుక్కోలేదు”

“ఏం?”

“ఇవి కోనేసరికే చాలా టైమయ్యింది, విసుగెత్తింది రేపు నేనొక్కదాన్నే వెళ్ళి తీరు బడిగా సెలక్ట్ చేసుకొని కొనుక్కుంటాను”

అని ఆ గదిలోంచి బయటకు వెళ్ళిపోయింది

సుజాత ఆ మాట అన్న తీరుకు, అలా నిర్లక్ష్యంగా వెళ్ళిపోయినందుకు రాంబాబుకు చాలా చిరాకేసింది భార్య మీద గొంతు దాకా కోపం వచ్చింది

కోపంగా గోడ వైపుకు తిరిగి పడుకుండి పోయాడు

* * *

రాత్రి తొమ్మిది గంటలయ్యింది రాంబాబు ఆఫీసు ఫైళ్ళు ముందేసుకొని కూర్చున్నాడు సుజాత ఏదో ప్రతిక తిరగేస్తుంది

రాంబాబు ఏదో వ్రాసుకుంటున్నాడేగానీ ఓ కంట సుజాతను కనిపెడుతున్నానే ఉన్నాడు

సుజాత కూడా ప్రతిక తిరగేస్తుందేగానీ భర్తను గమనిస్తూనే ఉంది

రాంబాబుకి చాలా ఉక్కోషం ఉంది నిన్నటి రాత్రి నుండి

ఇంటి కొచ్చాక కనీసం తనేం కొనుక్కున్నదీ మాట వరసకైనా చెప్పలేదు నేనే మై నా అనుకుంటానేమోనని కూడా చూపించలేదు ఈ ఆడవాళ్ళ మనస్తత్వమే ఇంత గడుసుగా ఉంటే ఏడుస్తారు, మెత్తగా ఉంటే మొండిగా తయారౌతారు అని ఏవేవో అనుకుంటున్నాడు

మరో పావుగంట అలాగే గడిచింది

రాంబాబు ఫైళ్ళన్నీ సర్వేసి భార్యవైపు చూసాడు సుజాత భర్తను గమనించనట్లుగా ప్రతిక చదువుతున్నట్లు ఉండేపోయింది

రాంబాబు ఇంక ఊరుకోలేకపోయాడు

“ఒక్కదానివే వెళ్ళి తీరుబడిగా, సైవల్ గా సెలక్ట్ చేసుకొని ఏదో కొనుక్కుంటానన్నావ్ కొనుక్కున్నావా?”

“ఆ మధ్యాహ్నం వెళ్ళి కొనుక్కున్నాను, చూపించమంటారా?”

“చూపించకపోయినా ఫర్వాలేదు”

సుజాత ప్రతికను ప్రక్కకు వదేసి, రాంబాబుకు దగ్గరగా వెళ్ళింది రాంబాబు ముఖం కండగడ్డలా ఉంది

“సాయంత్రం ఆసగా ఆఫీసు నుండి వచ్చి

నాలో ఏమీ మాట్లాడలేదు శ్రీవారు ఈ మాట్లాడే మాటలకూడా అంత కోపంగా మాట్లాడడం ఎందుకో? ఏం, నామీద అంత కోపంగా ఉందా? అంటూ మెడచుట్టూ చేతులు వేసి భర్తను సెనవేసుకుంది

“కోపంగా ఉండదా మరి?”
 “ఉంటుంది మరి అయితే మాత్రం, నువ్వేం కొనుక్కున్నావ్, ఏదీ ఇలా చూపించు అని అడగొచ్చుగా?”

సుజాత ఆ మాట అనే తీరు, అలా అంటున్నప్పుడు ఆమె అభినయం చూడముచ్చటగా ఉండడంతో రాంబాబు కొంచెం చల్లబడ్డాడు

“నేనడక్కుండా నువ్వు చూపించగూడదా? ఇంతకూ ఏం కొనుక్కున్నావ్?” రాంబాబు కూడా సుజాత నడుమును చుట్టేసాడు

“చీర చూపించవంటారా?”
 “చూపించమనేకదా నేనడుగుతుంది?”
 “మరి వదలండి”

సుజాత నడుమును చుట్టుకొని ఉన్న చేతులు సుతారంగా ఆమెను విడిచిపెట్టాయి సుజాత బీరువా తెరచి అందులోని ఒక ప్యాక్ ను తీసింది రాంబాబు అప్పటికే ఆమె వెనక్కి వచ్చేసాడు

“ఏవ్వి మీరే చూడండి” అని ప్యాక్ ను రాంబాబుకు అందించింది

రాంబాబు ప్యాక్ ను అందుకొని ఏవ్వి చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు భర్తవైపు ఏమిట న్నట్లుగా చూసాడు

సుజాత తల వంచుకుంది
 “ఏమిటి సుజాత ఇది?”

“మీ కోసమే! క్రిందటి నెల ఎరియర్స్ వచ్చినప్పుడు ఓ షర్ట్ పీస్ కొనుక్కున్నారు కదా మీరు దానిమీదకు బాగా మాచ్ అవుతుందని ఈ ప్యాంట్ పీస్ కొన్నాను పండక్కి మీకు క్రాత్ బట్టల్లేవుగా?”

రాంబాబు నోటి వెంట మాటలు రావడం లేదు

అతికష్టమీద ‘సుజాత’ అని మాత్రం అనగలిగేడు
 “పదిసార్లు బేరమాడితే మాట అయిదు రూపాయలకిచ్చాడు ఇంకా అయిదు మిగిలాయి”

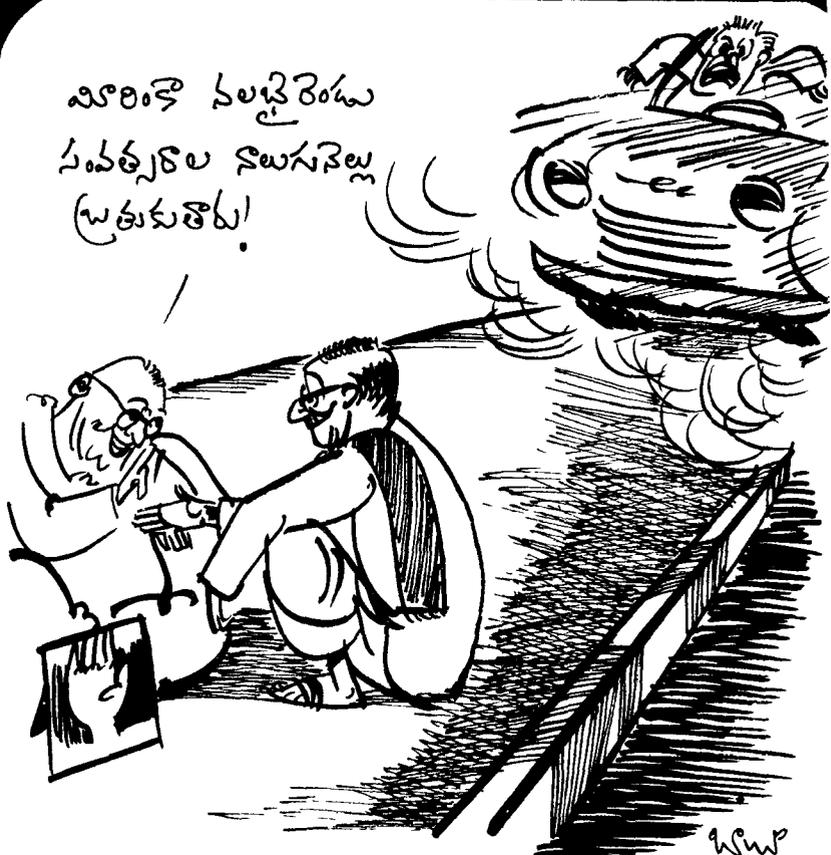
“నీ కోసం ఏదో కొనుక్కుంటావను కున్నాను నా కెందుకు సుజాతా ఇప్పుడిది?”

“అసీసుకె శ్రీవారు, కష్టపడేవారు, పదిమందిలో తిరిగేవారు మీరు నాకున్న చీరలు ఇప్పటికీ సరిపోతాయిలెండి అయినా నా కోసం నేనూ కొనుక్కున్నానుగా మిగిలిన అయిదు రూపాయలు పెట్టి”

“అయిదు రూపాయలు పెట్టికొనుక్కున్నావా? అయిదు రూపాయలకు ఏమోస్తుంది సుజాతా?”

“అయిదు రూపాయలు పెట్టికొనుక్కున్నావా? అయిదు రూపాయలకు ఏమోస్తుంది సుజాతా?”

ఇవేమన'పద్యాల

వాన రాకడ మరి ప్రాణంబు పోకడ
 కానబడదు యెంత ఘనునికైన
 కానవడిన మీది కలియెట్లు నడుచురా
 విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

“చాలా వచ్చాయి ఏమిటేమిటో చెప్ప మంటారా?”
 “చెప్ప”
 “డబ్బును గాజాలు, కుంకుమ భరిణె, పెద్ద మల్లెపూల దండ” అంటూ ప్యాక్ ను బీరువాలో పెట్టేసింది
 “సుజాతా! నువ్వెంత మంచిదానివి సుజాతా? ఏలాంటి భార్య దొరకడం నిజంగా

నా అదృష్టం” అని సుజాతను గుండెలకు హత్తుకున్నాడు
 “అబ్బ ఊరుకోండి, తెగపాగిడేస్తున్నారు”
 “దీన్ని పొగడ్డం ఆనరు ప్రేమించడం అంటారు”
 సుజాత మొగ్గలా ముడుచుకుపోయింది
 రాంబాబును మల్లెపూల వాసన మత్తెక్కించింది

